

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 4 ft.
Félévre 2 ft.
Negyedévre 1 ft.
Egyes szám ára 8 kr

SZERKESZTŐSÉG:

Szobotka Gusztáv ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények és pénzküldemények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 02 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kínostár helyegilleték külön 30 kr. A szerkesztőségen kívül elfogad előfizetéseket és hirdetéseket a helybeli könyvtárban is

NYILTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezekről fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem adatnak.

1887. július 16.

Mit jelentenek e számok?

Talán a boldog s bő aratás előestéjét hirdetik? Nem! — Már napok előtt megpendült az arató kaszája, hogy megfoszssa szántófeldeinket ékességeitől: az aranykalászkótlól.

Talán valami nemzeti ünnep közeledtét jelzik? Azt sem! Hisz az egész nemzet úgy dolgozik van ma bilincselve, hogy nem érne rá ünnepelni.

Csak Mindszent-Tömörkény az, mely legbokrosabb teendői közt is ráér, hogy 1887. július 16-án letegyze kaszáját, letörölje verejtékét, mit a heti fáradságos munka csalt homlokára; felemelkedjék a köznapiságból, ünnepi szintre ültön, s egy órát szenteljen azon magasztos ténykedésnek s tanuja legyen azon ritka eseménynek, mely talán tanyái közt soha többé előfordulni nem fog. — Tehát Tömörkény ünnepét hirdetik e számok? Igen!

Templomának alapköve tétetik le ma oly ünnepélyességgel, minőt csak az egyszerű s őszinte szív lelkesedése állíthat elő.

Erősen vágyik a vándor édes hazája bércét megpillanthatni s minél közelebb a drága hon határa, annál hevesebb szívverése: Tömörkény lakóinak keble is azon egy közös vágytól áradott régtől, vajha valaha saját templomuk küszöbét léphetnék át; s most, midőn régi vágyaikat látják immár teljesedésbe menni, hevesebben liuktet a vér ereikben, szíveiknek egy dobbanása van, s ez: a lelkesedés.

S ezen nincs mit csodálkoznunk, hisz a nemesen érző kebelnek egyik legszebb virága mindig a hálás kegyeletből kifolyó lelkesedés.

Fel van jegyezve Izrael fiainak lelkesedéséről, hogy midőn a jó Istennek védelme alatt a Jordán vizén szerencsésen átkeltek, a folyam partján hálájuk zálogául 12 nagy követ emeltek fel azon oltalomért, melyet Urok jóvoltából élveztek.

Jákob, midőn őt Isten álmában megáldotta, föllelkesült s köemléket emelt, azt olajjal megöntve, megáldotta; ez által róttá le mennyei Jótevőjének melegen érzett háláját.

És mi volna Tömörkény lakossága részéről azon láng buzgalom, keresetlen lelkesedés, ujongó öröm, mely aprajának nagyjának egész valóját a mai napon elárasztja?

Mi volna más, mint a szív hálaörömeinek drága gyöngyei, miket áldozatul hoz ma mindenütt jelenlevő Istenének, azon ki nem érdemlett kegyért, minél fogva pusztai lakhelye gypontjában Isten dicsőségére s az ő buzgóságuk növelésére templom emel-tetik, melynek alapkövét — Jákob példájára — érzékeny szívének egész melegével avatja fel örök emlékeztül.

Örökbecsű emlékkövet emelünk, mely a késő utókornak is tanubizonyságot szolgáltat a most élők azon kegyeletes érzületéről, mely őket vallásukhoz annyi melegséggel hozzá fűzte; emlékkő lesz e templom, mely néma bár, de fenhangon hirdeti az

onokáknak, miszerint voltak ős atyjaik, kiknek kebelében nemesen érző szív dobogott, kik bölcsen gondoskodtak önmagukról s előrelátólag a késő onokákról; s kiknek nem lebegett más szemek előtt, mint Istenük dicsősége s édes szülőhelyük felvirágzása.

Tömörkényiek! Ne lohadjon az eddigelé is oly hön nyilatkozó lelkesedésetek!

Lelkesül veletek s örömtökben osztozik az egész környék, mely övedzi határaitokat. E közöröm, ez általános meleg részvét szolgáljon nektek nemes ösztönül még fokozottabb lelkesedésre azon magasztos tény iránt, mely korszakot van hivatva alkotni szerény szülőföldetek.

Még sok van hátra odáig, míg elhangozhat templomtokban az ünnepélyes „Glória“, de ne szűnjetek meg bármily csekélységgel is hozzá járulni Isten házának fel-emelése és ékesítéséhez. Apró parányokból gyűl össze a tenger.

Ha tehát Isten bő áldását s a benneket környező szomszédaitok lelkesedését s rokon érzelmeit továbbra is biztosítani akarjátok részetekre, akkor kell, hogy kivétel nélkül mindenki lelkesüljön, kell, hogy kiki hozzá járuljon Isten házának elkészítéséhez, hogy azzá legyen az, melyben igazán fellelhesse kedvét az, kinek dicsőségére emeltetett; az élők pedig elismerő szívvel mondassák el, hogy épült Tömörkényen templom, mely valóban méltó azon néphez, melyet tömörkényiek nevére ismer s becsül a világ.

S ma, midőn az alapkövetételének ünnepét üljük, emelkedjék fel s magasztosuljon fel lelketek tömörkényiek!

Adjátok hálát egyrésztől az egek Urának, hogy rég óhajtott templomotok alapkövének ünnepélyes letételére segített; kérjétek másrésztől kegyelmet, hogy templomotok békében felépülhessen; küldjétek főházaikat a mai napon a Magasságbeli trón zsámolyához, hogy áldja meg mindenkor Tömörkényt, hogy az boldoggá s nagygyá legyen, mit veletek együtt mindnyájan szívtünk mélyébből kívánunk.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Mindszent múltja, jelene, jövője.

Mindszent községhez tartozó tömörkényi tanyák között épült róm. kath. templom alapkövébe lesz lapunk mai száma leteendő az utókör számára.

Vajjon miről írjak, ha nem szeretett szülőföldemről.

A multa visszatekinteni csak annyiban nehéz, a mennyiben míg egyrészt Mindszentnek nagy és dicső múltja nincs, másrészt a rendelkezésre álló adatok is nagyon gyérek; a jelent esetelni nem könnyű, mert régi igazság, hogy: míg mások hibáit folyton magunk előtt látjuk, önmagunk hibáit fölismerni alig vagyunk képesek; a jövőt illetőleg — próféták nem létezők — csak remény és óhajainknak, avagy aggódásunknak adhatunk kifejezést.

A legrégebb följegyzések szerint Mindszentet szláv eredetű, leginkább cseh nép lakta. A középkor dülő csatái e vidéket sem kimélték meg és Mindszent gyakran állott az enyészet szélén, de azt isteni gondviselés megtartá hazánkban e községet, a lakosság a csaták multával legnagyobb részt újra visszatért, részben új lakosok települtek meg e termékeny talaju vidéken. Szentés és környékén 1647-ben a császári hadak és a törökök között lefolyt csata volt utolsó rázkódtatás e tekintetben Mindszent életében, ezen bár diadalmas csata Mindszentet annyire tönkre tette, hogy csak egy félszázad multával szerepelt ismét a rendes községek között.

Hódossy Imre tábori lelkész vetődött ide Erdélyből 1702-ik évben több — a Rákócy harcok elől — menekült családdal, kiket az itt lakók magyar vendégszeretettel, szívéllyességgel fogadván, letelepedtek.

Hódossy rendezte a község ügyeit, a nép a béke áldásai közepette fejlődött erkölcsileg, számszerűleg és vagyoniilag.

A népesedési mozgalmak az utóbbi két században évenként következők:

1718. évben született	26
1743. " " "	86
1768. " " "	172
1793. " " "	212
1818. " " "	230
1843. " " "	409
1868. " " "	532

míg 19 év multával 1886-ban a szülöttek száma 713.

Följegyeztetett: hogy 1745-ben 1667, 1835-ben 5536 s ma 11,000 léleknél több lakja Mindszentet.

Községünk tanügye a fenforgott viszonyok és körülményekhez mért volt, a 18-ik század elején már volt iskolája elődeinknek, melyben Székesy Tádé működött, időmultával, a népesség gyarapodásával iskoláink száma is öregbedett.

Néptünk hajdan halászzattal foglalkozott jórésztben, tette ezt ösztönszerűleg, de az élelmet és jövedelmet nyújtó Tisza folyam-mal gyakran vivott a lakosság élet-halál harcot A 19-ik század első negyedében 3 ízben küzdött a nép a földuzzadt ár szél korbácsolta hullámai ellen, a kitartás, szorgalom meglelték jutalmukat, Mindszent megmenekedett a végpusztulástól. Rémes és kétségbeejtő küzdelmet vívtak a Tisza folyó áradata ellen 1827., 1830., 1846., 1853., 1855., 1876., 1879., 1881. években.

A lakosság számának növekedtével a létfontartás kérdése is fölszínre került, a halászat mellett a földmívelés volt immár elődeink egyik főfoglalkozása és így mi sem természetesebb, minthogy az 1810-iki rendkívül szük termésű év, az 1815-iki borzasztó szél a lakosság roppant kárával járt.

Midőn 1818-ik évben a búza köble 40--50 ft volt, 1833-ban a kétségbeejtő szárazság, 1845-ben a siroccó szél, ebből folyólag 1846-ban roppant terméketlenség hagyta maguk után borzasztó nyomukat, a nyomor kiáltó volt, a kétségbeesés közel állott elődeinkhez, de az isteni gondviselés

szívós természettel áldotta meg őket, leküzdötték a nehézségeket, fáradtak, dolgoztak, reményltek, haladtak a jóban, szépen. Az 1863-iki aszály, az 1866-ik évben május hó 23—24-ik közti éjen volt fagy községünket a véginség elé vitték.

De az elősorolt csapásokon kívül pusztított nálunk a tűz is. 1826-ban az azelőtt 23 évvel épült, ma fennálló róm. kath. templom majdnem a lángok martalékává lett, ez alkalommal leégett az örgróf Pallavicini család ispáni laka, magtára, egy zsellér háza, a plébánia kerítése és több kisebb épület; 1829-ben, az óriási szélvész idején 199 ház lett a pusztító elemáldozata, 1859-ben egy óra alatt 100-nál több házat hamvasztott el a tűz.

Pusztított tehát elődeink idején a víz, fagy, szélvész, tűz és mégis a szegény, de józan nép haladt — haladt folyton előbbre.

Magyarország közrendü népénél korszakot alkotott 1847/8-iki országgyűlésen alkotott IX. t. c., mely a jobbagyságot megszüntette, és e körülményt itten fölemelteni véljük azzal, hogy a volt földes urakról megemlékezzünk. A legrégebb följegyzések szerint az Apor, Erdődy családok, majd a Genuaiak voltak itt földesurak, ez utóbbiak 1803-ban eladták Mindszentet Zichy Leopoldina özv. Pallavicini örgrófnénak.

A róm. kath. templomnál a kegyuri jogot 1810-ben nyerte el Pallavicini Ede örgróf, a jelenleg élő Pallavicini Sándor örgróf öregatyja és mikép az első patronus a Pallavicini-családból valóban vallásos és a kegyuri köteleknek megfelelő egyén volt, úgy az unoka is, előmozdítja az „egyház“ érdekeit, vallásos, ki a tömörkényen emelkedő templomhoz áldozatkészen járult nemcsak azzal, mi tőle kéretett, de jószántából még sokkal többet adott.

A mellett, hogy Mindszent népessége tekintélyes számot tevő, földterülete igen csekély volt. Hogy elődeink nem vették meg a Genuaiaktól a községhez tartozó területeket, rosszul tették, volt hozzá pénzük a bérletből, hibáztak biz azok más tekintetben is, de nyugodjanak békében.

Az 1848-iki szabadságharc lezajlása után a népek életében új korszak kezdődött, szomorú bár, de a népnek jog adott és vivatott ki.

Mindszent összlakossága szabadult föl a jobbagyság alól, mert itt birtokos család egy sem lakott.

Az 1850—1860-as évek közötti időn könnyen átsiklunk, nincs ott különös említésre méltó, csak az, hogy elődeink gyermekeiket az 1840-ik év óta mindinkább taníttatták és küldték a közel fekvő városokba tanulni.

Az 1860-ik évtől kezdve Mindszent a megye életében is számot kezdett tenni, de nem fejtett, nem fejthetett ki oly számba vehető és veendő tevékenységet, mint az 1880. évek elején; az 1885. évben jubileált Wimmer Károly neve az, mely Mindszent községet érdeklő minden nemesebb, szép és jó ténykedésnél előfordul, ahhoz fűződnek az utóbbi 27—28 év óta elért eredmények jórészben.

Az 1870-es években a községi tevékenység új életre ébredt, az iskoláztatás nyomai és előnyei észlelhetők voltak, az időben küzdeni kellett már a Tisza árja ellen, nagy érdekeltséggel állott szemben a szegény község, de hű fiai megvédték a község érdekeit, a bökény-mindszenti és a mindszent-apátfalvi társulatok Tisza gátjai összeköttetése: a mindszenti magas partok megszüntek, és a falu mentén elvonuló gát ki által építettése nagy és fontos, ugy-

szólván életkérdés volt. A község érdekei megletek védve.

Az 1880-as években iskolaügyünk szépen fejlesztett, takarékpénztárunk virágzóvá lön, új postaösszeköttetésünk létesített, a járási szolgabírói hivatal Szegvárról Mindszentre helyeztetett át, távirdai összeköttetést nyertünk Szentés és H.-M.-Vásárhely városokkal, ipar és kereskedelem a viszonyokhoz mértén fejlődtek, gőzmalmok emeltettek egyesek által.

De bár az elősoroltak és hallgatással mellőzött tények és körülmények is kihatnak Mindszent jelenére, jövőre.

Mindszentet azzá a mivé, hogy legyen, e nagy község minden szülőttje, szive mélyéből kívánja; Mindszentet nagygyá, boldoggá tenni egyedül a földvétel és a regále megváltása vannak hivatva.

1883. évi július 12-én tétetett meg Wimmer Károly és Szobotka Gusztáv által a közgyűlésen az indítvány arra, hogy váltsa meg a község örgróf Pallavicini Sándor urtól a regále jogot s illetve vegye meg a Kurcaréten és tófenéken, közvetlen a község alatt elterülő területeket.

Nem öntetszelgés, nem öntömjénezés, nem tulzás, ha azt mondjuk és állítjuk: hogy e megváltás és adásvétel indítványozása, keresztülvitele képezi községünk jövőjének alapját.

A megváltás és vételnél kiemelendőnek véljük, hogy az eladó örgróf nemes-szivűségének, jótékonyságának, fönkelt gondolkodásának ismételt adott kifejezést, az anélkül is csekély kialakult vételárból holdanként még 5 frtot és így az 1400 hold területnél még 7000 frtnál nagyobb összeget engedett el a községnek, ezen összeg örökre megtakarított vagyonát képezi a községnek, ugyanez alkalomból adta a nemes örgróf az „Ujvilág“ kertet és illetve 3 holdnál nagyobb belsőséget a piactéren a célból, hogy ott központi iskola építtessék és a népnek mulatóhelyül szolgáljon.

A bizottság tagjai között az indítványozókon kívül Hubacsek Pál ügyvéd az, ki szintén odaadóan, önzetlenül működött, nemcsak az adásvétellel és az azzal járó 225.000 frtos kölcsön elnyerésénél, de a vagyon átvétele óta annak kezelésénél is. Tábit Ferenc bíró, Pap Ákos főjegyző a bizottság önzetlenül működött és működő tagjai.

A regale jog, mely 80,000 frtért váltattott meg, évi 10,000 frtot, a földek, melyek vételára a 120,000 frtot nem üti meg, legelő, kaszálló és haszonbér címén 16—18,000 frtot jövedelmeznek és miután az évi törlesztési hányad és az összes adók, költségek mintegy 16—18,000 frtot tesznek, a község a mellett, hogy adóssága tervszerint hányadait törleszti, még évenként 10,000 frtnyi összeget takarít meg, mely már néhány év multával is számba veendő összegre szaporodván föl, Mindszent jövőjére kétségtelenül legnagyobb befolyással bírand.

Községünk új szervezeti szabályrendelete igen célszerűen rendelkezik a jövőre e pénzekről, mert a tetemes tartalék-tőke megteremtése után, szegény-alap és több üdvös célra szánta a váltságból és földvételből fenmaradandó összeget.

A központi iskola építése ép úgy lehetségessé leend, a mint valószínű, hogy mai napság aránylag nagy községi adónk mindinkább kisebb kisebb leend és eljövend azon idő, midőn az elenyészik.

Ha visszatekintünk községünk kicsiny multjára, ha tekintetbe vesszük a közelmúlt időben kivívott előnyöket és nem tévesztjük szem elől, hogy a szebb és jobb

jövő alapföltételeivel már ma rendelkezünk, ha kellőleg méltatjuk, hogy ma már alapítványunk van (Wimmer Károly nevét viselő 2000 frtos), mely hivatva lesz szegényebb sorsu, de jó tanulókat a tudományos pályán haladásban segíyezni s így Mindszent hű fiait e községhez nemcsak a szülőföld iránti szent, önzetlen s tiszta szeretet füzendi, de hálára kötelezett gyermekei is lesznek: úgy méltán mondhatjuk, hogy nyugodtak vagyunk a bizonytalan jövőt illetőleg, a mennyiben minden alapföltételt a jövőbeni haladáshoz a jelenben összehalmoztuk, megteremtettünk, elkészítettünk.

Egyetértve, együtt küzdve a haza dicsőségeért, jóvoltjáért, az fényre derül; a haza boldogságában annak bárhol található és élő fiai, közületei és így községünk is boldog, elégedett leend. Adja az ég Ura, hogy úgy legyen!

Szobotka Gusztáv.

Posta-közlekedésünk.

Nem új már e cím olvasóink előtt; e tárgyról ismételtelen irtunk és bár unalmasnak látszék is e dolog: szavunkat újra meg újra fölemeljük és fölemeljük mindaddig, míg postajáratunk megváltoztatva nem lesz, úgy hogy a mi igényeinknek minden tekintetben megfelelő legyen.

Már elismertük egy alkalommal és most sem tagadjuk, hogy postajáratunkban beállott ama változás, a mely szerint most már nem Szegvár közvetíti postai szállítmányainkat, hanem közvetlenül Kistelekkel vagyunk összeköttetésben: előnyös volt; de viszont ugyanakkor kifejezést adtunk azon meggyőződésünknek, hogy e változás minden előnyével csak úgy volna felhasználható, ha a mi postánk nem hajnalban indulna ki Kistelekről, ott hagyván a Budapest felől érkező déli vonatot és annak szállítmányát, hanem bevárná a déli vonatot és ezen vonat szállítmányait is magával hozná, a mi által azon kellemes helyzetbe jutnánk, hogy Budapesten, az ország fővárosában történt dolgokról és a napi politika eredményeiről még ugyanaz nap értesülnénk.

Ha jól tudjuk, ez irányban már meg is tétettek a lépések, úgy egyesek, mint a községek és a takarékpénztár kérvényeztek a budapesti igazgatóságnál a postajarat illetően megváltoztatásáért, de eredménytelenül, mert a postaigazgatóság, a vármegye informatiója következtében a postajaratnak, az imént jelzett módon való alkalmazását megtagadta. Ugy vagyunk értesülve, hogy a vármegyének, a községgel ellenkező álláspontra helyezkedésére az szolgált okul, hogy Szentesről, mint a megye székhelyéről, Mindszentre, mint a tiszántuli járás szolgabírói hivatalának székhelyére az állami, megyei és községi közigazgatás szempontjából gyors postai közlekedés szükséges, holott a tervezett módon ennek épen ellenkezője éretnék el, mert hát való és igaz, hogy egy fél nappal későbbben érkeznének be ide a szentesi küldemények, mint a most fennálló postaközlekedés mellett.

Akkor sem ismertük el teljes mérvben a vármegye álláspontjának helyességét már csak azért sem, hogy egy szemérnyivel sem lett volna rosszabb Szentesse, a megye székhelyével való összeköttetésünk, mint volt akkor, a midőn a szentesi küldeményeket nekünk Szegvár közvetítette. És épen ezért kellett volna magasabb nézpontra, a nagyközönségnek nyújtandó előnyök álláspontjára helyezkedni.

Ha föltesszük is azonban, hogy nem

a nagyközönség érdeke az első és fődolog, hanem ennél fontosabb valami a hivatalos levelezés; ha fűtesszük is, hogy e szempontból a postajárást kért megváltoztatásának megtagadása helyes és elfogadhatóan indokolható volt: ma már nem lehet ez ellenvetéseket alapos okok gyanánt elfogadni; nem lehetne pedig elfogadni azért, mert időközben távirát kaptunk s így a fontos állami, megyei s községi hivatalos levelezések gyorsaságának szüksége nem állhat a közönség jogos igényei kielégítésének útjában, mert a szerfölött gyors intézkedést kívánó ügyekben, távirat útján, a mi minden gyorsan járó postánál gyorsabb, lehet a helyben székelő hatóságokat utasítani s ugyan ezek ilyen módon adhatják meg rendkívüli sürgős szükség esetén a felvilágosítást.

Ha a nagyközönség áldozatkészségéből, mert egyesek, e község egyes polgárai adakozták össze forintonként, a távirat felállításának költségeire, a távirat igazgatóság által kívánt összeget, táviratunk van, jogunk van kívánni azt is, hogy e táviratnak hivatalos célokra való felhasználása mellett, épen azon nagyközönség postajárata iránti igényeinek, a mely közönség filléreinek összeadakozásával hozta létre a távirat: — elég tétessék.

A hivatalos ügyek ellátására ily kedvező helyzetben, alig hisszük, hogy komoly akadály vagy aggály foroghatna fenn arra nézve, hogy postajárásunk az előjegyzett irányban megváltoztassék. Azért is még egyszer tegyük újabb kísérletet és minél előbb tömegesebben kérvényezzünk illetékes helyen postajáratunk megváltoztatásáért: a mai gyorsan haladó korban nem érünk rá, hogy gyorsan két napi távolságra legyünk a fővárostól, holott egy nap alatt is vehetünk híreket.

Hubacsék Pál.

Levelezés.

Csany, 1887. július 14.

Tekintetes szerkesztő ur!

Évek multak el, mióta sokan gyakran mondták, hogy ögróf Pallavicini Sándor ur a szegvári kerület volt országgy. képviselője, képviselői napdjait 3 egyenlő részre osztottan: Szegvár, Csany és Mindszent községek között jótékonycélokra szánta és azt az országgyűlés bezártával átszolgáltatta.

Mondom, évek multak el azóta, voltak kik hittek az illető hírhordóknak, mások — habár kevesen — mézes madzagnak mondták az egész dolgot, melyet kortesfogásnak hitt a néhány 48-as ember, ki községünkben választó, de Csany zöme annyit jót és szépet hallott már Pallavicini ögrófról, hogy nem kételkedett abban, ha nem is az egész képviselői díjak $\frac{1}{3}$ -át, ugy szükség esetén tetemes összeggel járulandna a volt képviselő ur a község szükségletéhez, főleg ha jótékony célok, avagy valamely rendkívüli kiadásról volna szó.

Megválasztott a jövő országgyűlési ciklusra a képviselő és ha Pallavicini Sándor ögróf ur soha sem lesz általunk feledve, feledve volt már a községnek hitt hír.

Annál kellemesebb meglepetésben részesültünk, midőn a szeretett volt képviselő ügyésze Novák József ur a jövő országgyűlésen a tápéi kerület képviselője és Burger Alajos ur az uradalom legrégebb tisztje, felügyelője és tisztelve szeretett régi jó barátom nálunk tegnap váratlanul megjelenván, kétezeregyszáz hetvenként forint 16 krt (2172 frt 16 krt) adtak át az előjárásnak ögróf Pallavicini Sándor megbízásából és nevében azzal: használja a község e csekélységet oly jól, mint minő jó szívből adja azt a tisztelt és szeretett főúr.

Ma nem irhatok többet, de annyit kérek,

adassék annak idején hely becses lapjukban, ha megírom, mit határozott a képviselőtestület, mit mondott népünk és a választók.

Sok ily önzetlen hazafit adjon a magyarok Istene szegény hazánknak!

Szíves üdvözlettel.

Quidam.

Szegvár, Julius 13-án.

Tekintetes szerkesztőség!

Én nem vagyok olyan művelt ember, ki hírlapokba gyakran írni szokott, nem szeretem a híreket terjeszteni, csak tényeket szoktam nagy ritkán megírni.

Ugy tudom, hogy minden hírlap eltétetik a nemzeti muzeumba, lehet idő reá, hogy valami dedunokánk a csongrádmegyei ügyek iránt érdeklődjék, más alkalmasabb kutforrás hiányán, ott fogja keresni a rég elmúlt időkben történeteket.

Hát régen választunk mi már képviselőket, sokan, nagyon sokat ígértek, de vajmi keveset tettek.

A legutóbbi országgyűlésen kerületünket Pallavicini Sándor a mindszent-algyői hitbizomány uradalmak ura képviselte. Nem tudom, hogy nagy zajt csapott bármikor az országházban, de a hol kerületi érdekről volt szó, ott megtette azt, mit lehetett, mit tehetett. Nem fordult bárki, avagy bármely község hozzá a nélkül, hogy a teljesíthető kérelemnek eleget ne tett volna.

Midőn a váratlanul és minden feltűnés nélkül a mult hóban beszámolóját megtartotta, kijelentette az ögróf és volt képviselő ur, hogy 3 évi napdjait $\frac{1}{3}$ -át Szegvárnak adandja.

Választás előtt állván, voltak kik a nemes ögróf e kijelentését, dacára annak, hogy határozottan tiltakozott újabb jelölése és megválasztása ellen, elég nemtelenül kortesfogásnak vették.

Más választott azóta képviselőnek, mi akik az ögróf pártján voltunk és hivi maradtunk mindenha, nekünk és valószínűleg utódainknak sem kell a képviselői díjak $\frac{1}{3}$ -ából létesítendő jótékonyági-alap kamata, de mit mondanak azok, kik az ögróf ellen harcoltak a multban, kik jótékonyágának gyümölcseit ha maguk nem, hát utódaik által élvezendik?!

Pallavicini Sándor ögróf ur ő méltóságának felügyelője Burger Alajos, ügyésze Novák József 2172 frt 16 krt adtak át ma községünk előjáróinak!

E tetthez nem írok már most semmit, csak azt kívánom és óhajtom: a mindnyájóknak atyja áldja meg Pallavicini Sándor ögróf urat.

Szegvári.

Helyi és vegyes hírek.

— **Kérelem.** Lapunk t. olvasóit elnézésre kell kérnünk, amennyiben a tömörkényi templom építésénél az alapkőbe lapunk ezen száma letétetik, tárgyhalmazunk igen nagy, a hírek egy része, vidéki híreink közül sok, ugy a hirdetések egy része elmaradt.

— **Adomány.** Pallavicini Sándor ögróf ur ő méltósága az elmúlt héten kézbesítette Novák József ur a tápéi választó-kerület országgyűlési képviselője és uradalmi ügyész, ugy Burger Alajos ur uradalmi felügyelő által Mindszent község előjáróságának 2172 frt 16 krtból álló újabb ajándékát, ez összeg szeretett volt képviselőnk napdjainak $\frac{1}{3}$ -át képezte és a tömörkényi tanyak között épülő templom költségeire fordítottatik.

— **Az alapkő letétel** alkalmából a „Csongrádmegye“ legutóbbi száma is elhelyeztetett a bádög szelencébe és pedig az okon, mert e lap Mindszenten nyomatik.

— **Színészet.** Színészeink még mindig telt ház előtt játszanak, szerepeiket jobban tudják, mint a legutóbbi héten. Újvárosi jutalomjátéka, Pry Pál igen sikerült volt. Gyöngyösi Etel ju-

talomjátékául ma adják elő Korneliát, kedden Lipseai Judith jutalomjátéka leend. A két jutalmazandót ajánljuk közönségünk figyelmébe.

— **Petróleum.** Folyó hó 8-án Szegváron a gyógyszerész szolgálatában álló cseléd elég vigyázatlanul az égő lámpába petróleumot öntött, a petróleum felrobbant és a leány pár perc alatt lángokban állott. A konyhából az udvarra, onnan a gyógyszerész szobájába szaladt a cseléd, hol a gyógyszerésznek sikerült a tüzet eloltani, a leány égési sebei veszélyesek, de felgyógyulásához a kezelő orvos, dr. Boros, nagy reményeket köt.

— **Kincsem sorsjegyek** huzása lesz e hó 22-én vagyis pénteken, e körülményre és lapunk hirdetésére felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Szellemidéző.** A szegváriak bucsujáró helyül látogatták Csépan Mészáros Mihály házáat. A járási szolgabírói hivatal megkereste a tiszai alsó járási szolgabíró, hogy nevezett szellemidéző ellen a vizsgálatot indítsa meg.

— **Lopások.** Fölföldy Sándortól szénát és lucernát; — Slehsinger Judától egy kocsi lucernát loptak, — tetteseket nyomozzák, de aligha eredménnyel. Bacsa Károlytól egy tajt pipát loptak, azt a csanyi csendőrség Gyapjas Antaltól lefoglalta.

— **Hamis járlat levél.** Tábit Ferenc bírtokában levő fekete lórol kiállított hamis járlat levelet a községi előjáróság lefoglalta.

— **Ez is csak valami.** A bécsi állam sorsjáték f. hó 5-diki huzásán Vég Sándor, M. Balogh Imre és Mihály Lajos 10—10 frtot nyertek. Többet ér, mintha kártyán ugyanennyit vesztettek volna. A sorsjegyeket a m. kir. adóhivatalban Kutny ellenőrtől vették.

— **Egy fejezet a fogak fentartásához.** Levelezőnk a következőket írja: A minap tudattam, hogy Popp J. G. dr. udvari fogorvos, a már 40 év óta általa készített és kitűnő hatása miatt az egész világon elterjedt Anatherin-szájvizből legközelebb készíti el az ötmilliomodik palackot. Most azonban még azt kívánjuk konstatálni, hogy Popp dr.-nak nemcsak az Anatherin szájvize, hanem egyéb fog- és szájkonzerváló szereit is hasonló kedveltségnek és kelendőségnek örvendenek. Aromatikus fogpasztája, melynek ára 35 kr. naponta ezrenként küldetik szét és nagy előszeretettel használtatik a szájvizzel együtt. Anatherin-fogpasztája üvegtégelyekben (1 frt 22 kr.) az előkelő világ legkedveltebb fogtisztító szere, mert egyéb előnyei mellett a száj hűsíti és kellemes szagot kölcsönöz neki. A fogpor barátai előtt nagy kedveltségnek örvend dr. Popp fogpora (63 kr.), míg oly egyének, kik elhanyagolás következtében odvas fogakat kaptak, kitűnő eredménnyel használták a Popp-féle fogtömöt (Plombe), melylyel mindenki maga tömözölheti el — utasítás szerint — odvas fogait. Mint a fentiekből látható, itt mindenféle fog- és szájkonzerváló szerekről van gondoskodva. Mindenki tudja, hogy az egészség egyik főfeltétele a száj és a fogak ápolása, melyeknek elhanyagolása súlyos következményekkel járhat. A fent elősorolt szerek minden hazai gyógyszerésznél és finomabb kereskedőknél kaphatók, de ajánlatos csak dr. Popp-féle készítményt kérni, mert számos utáncat és hamisítvány van forgalomban.

Gözhajózási menetrend.

Szegedről—Szentés felé: vasárnap és szerdán reggel 5 órakor.

Mindszentről—Szegedre: hétfőn és pénteken d. e. 11 óra előtt nem.

Felelős szerkesztők:

HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV

Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

HUZÁS

már pénteken.

Kincsem Sorsjegyek à **1** frt

11 sorsjegy **10** frt.

6 sorsjegy **5** frt **50** kr.

Főnyeremény **k**észpénzben

50,000 frt

Továbbá:

10,000 frt 5000 frt 20 százalék levonással.

 4875 pénznyeremény.

Kincsem-Sorsjegyek kaphatók: Lapunk kiadóhivatalában
és a magyar lovar-egylet sorsjegy-irodájában

BUDAPEST Váci-utca 6. sz.